

Иванку.

Дойди, Пъвче, да ни попънешъ отъ твойтъ си пѣсни, само гледай една най-хубава...

От. Иванъ (попотръсва усмихнѣто глава).

Българскитѣ пѣсни сѣ всичкитѣ хубави, царю честити! (покланя се), но има една, която е много добра, но която оште не сжмъ пълъ предъ тебе, царю честити,

Иванку (усмихнѣтъ).

Хубаво, пѣвче! (подава му чаша съ вино) Направѣ веселбата ни да бжде много хубава...

Весничитѣ (освѣтъ Иванка, зематъ чаши и ставатъ).

От. Иванъ (зема чаша, покланя се, поизправва глава и запѣва):

Царю-льо, царю честити!
Да ти-й честито царството,
Да ти е чутно името!

(Покланя се и пие).

Веснички.

Да живѣе царъ Иванку! (пиятъ и пасѣдватъ).

Иванку (усмихнѣтъ се покланя).

От. Иванъ (пѣе).

Какво е чудо станжло,
Станжло чудо голѣмо
Въвъ славна града Преслава!

Иванку (много усмихнатъ).

Хубаво! много хубаво, пѣвче!

Исакъ (внимателно гледа отца Ивана въ очитѣ).

Весничитѣ други (съ очи и съ ръцѣ показватъ единъ на другъ, че пѣвецътъ пѣе много хубаво).

От. Иванъ (покланя се и пѣе).

Малко голѣмо плачеше,
Малко голѣмо думаше: